

Va fic

87-årig
ström, Val
manlands
guldmärke
spelmänne
höll årsstä

— En gul
sade hede
Wetter, K
överlämnad
Boström va
håll-i-gånga

■ ■ ■ Vad gör statens kulturråd för att höja kvaliteten på vår dagliga musik? För att man ska kunna bedöma det måste det göras klart att kulturrådet har att arbeta från ett utgångsläge, där statliga pengar till stor del går till den s k seriösa musiken. Men man får inte bortse från att det har hänt en del de senaste åren. Stödet har utvidgats på jazz- och popsidan. Rikskonserter har breddat sitt utbud inom de "icke-seriösa" musikgenrerna etc.

Men jag håller med om att steget härifrån till en statlig musikpolitik som i någon större utsträckning påverkar vår dagliga musik är långt. Längst har vi idag hunnit när det gäller utbudet av levande musik. Anslagen till kulturprogram inom föreningslivet har ökat. Sedan ett par år stödjer vi fria musikgrupper. För de enskilda musikartisterna, kompositörerna m fl kan man räkna med vissa förbättringar redan i år.

□ TYVÄRR kommer vi inte ifrån att det är en inbyggd tröghet i det sätt vi måste arbeta på i den statliga kulturpolitiken, man måste begära pengar i anslagsframställning en gång om året. Om man får pengar gäller de först från kommande budgetår. Oftast får vi inte ens bråkdelen av de ökade pengar vi begär.

Det största och hittills ganska oarbetade problemet i den offentliga musikpolitiken är vad man skall göra åt det musikutbud som når oss via radio samt grammofonskivor och andra fonogram. Detta utbud är väl för de flesta av oss den dagliga musiken. När det gäller Sveriges Radios musikutbud, arbetar en särskild utredning med denna fråga. För produktion och distribution av skivor etc förbereder vi nu förslag till olika statliga åtgärder. Ett problem här är att de kulturpolitiska instrument vi nu förfogar över inte verkar räcka till för att nämnvärt kunna påverka ett så stort och komplicerat område. Ett nytänkande behövs här.

□ JAG TROR att ett ökat kulturpolitiskt ansvar av Sveriges Radio och en lösning av fonogramfrågan skulle spela en stor roll när det gäller att höja kvaliteten på underhållningsmusiken.

Jag måste alltså ge Ulf rätt i att vår dagliga musikkonsumtion i stort sker på de kommersiella producenternas villkor och att den av riksdagen antagna kulturpolitiken i detta sammanhang hittills spelat en ganska marginell roll. Men vi ser problemen. De kulturpolitiska målen finns och vi måste utveckla medel för att nå dem.

HANS ENFLO